

Παύλος,

Εὐνοϊκὴ τις τύχη μοῦ εὐσυχάρησεν, ἂν καὶ ἀνάβυσον ὄντα, κατὰ
ταῖς μικραῖς μου δυνάμεις τὰ μετέχω τῆς εὐσημερικῆς ἀναμορφώσεως
τῆς Ἑλλάδος, ἡντοῦτα ἔκστασις ἢ εὐφρόμων Γερμανία ἔκειρε καὶ κρήνη
συνεπαρμένη τῆς παιδείας μητέρα, καὶ μοῦ ἐπέτρεψε, τὰ συντρέχω
ᾧ τὸ τὰ γέννη πρώτῃ ᾧ αὐτὴ Ἑλληνικὴν νεοχαιῶν ἢ αὐτὴ Ῥωμαίων
γλώσσα καὶ παραγωγή ἢ ἐκπαιδείη καὶ ἀδελφὰς σχεδὸν φιλοφροσύνη
αὐτῶν Πατρῶν καὶ Πατριστῶν. Νομίζω δὲ χρεὸς μου, ᾧ τοὺς ἐν Ἑλλάδι
σεβαστευμένους ἄνδρας τὰ δώσω λόγον περὶ τῶν ὅσους τὸν σκοπὸν μου
ἐργασίῃ, καὶ ὅσοι πάντων ᾧ Ἑλλάς, τοῦ ὅσίου τοὺς ἀσπασίους λόγους
ἀπὸ χειρὸς ἔχων, μαθόντι μὲ νομίζω ἄλλως τε καὶ ᾧ τὴν διὰ τῆς
ἐμπροσθέντος ἔκφρασις.

Ἐὰν μὲ τὸν καιρὸν εὐτύχῃ, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν σεβαστευμένων
Ἑλλήνων τὰ φανὸν κατὰ τὴν ὡφελίαν, δέξω νομίζω, ὅτι κατὰ τὴν
τὸν κύριον σκοπὸν τῆς ἐνταῦθα λαμβάνει μου. Ἐνταῦθα παρακαλῶ
καὶ Ἑλλάς, τὰ δέχονται μετ' εὐνοίας τὴν προσφοράν μου, καὶ εἰν,
ἰσοπεδῶν τὸ δόγματά μου, εἴποιτε ἐλαφροτέραν τὴν ἀξίαν του,
τὰ προσδέοντε πρὸς αὐτὸ ὡς ἀντικείμενα τὴν ἑμεῖς ἐπιμένειαν
καὶ τὴν ἐμὴν κατὰ τὴν δύναμιν.

Ἐπιγράφω μὲ βαθύτατον σεβασμὸν

ἐν Ἀθήναις τῇ 26. Μαρτίου
1836.

Ἐπερ. Πάριος. Π. Π.

Πρὸς τὸν ὑπεραγνῶτατο δίδακτον
καὶ οἰκονόμον

Κ. Κωνσ. Οικονόμου

ἐν Ναυπλίου.
[Signature]

